

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 6. 2006, sp. zn. 59 Az 113/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, kterým soud z důvodu neodstranitelných nedostatků podmínek řízení odmítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 9. 2005, č. j. OAM-1667/VL-07-08-2005, jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu k tomu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovateli doručováno na adresu stěžovatele u J. a M. K., V K. 3077, P. 10 – Z. Tam však stěžovatel nebyl zastížen a zásilka proto byla dne 25. 7. 2006 uložena u poštovního přepravce (č. l. 35) a protože si ji stěžovatel ve lhůtě 3 dnů nevyzvedl, považuje se v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 občanského soudního řádu poslední den této lhůty za den doručení. To konkrétně znamená, že k doručení tzv. fikcí došlo dne 28. 7. 2006.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů tedy byl pátek dne 28. 7. 2006 a lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek 11. 8. 2006.

Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 22. 8. 2006 (viz obálka na č. 1. 39), tedy byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Jen pro úplnost soud dodává, že na shora popsané opožděnosti kasační stížnosti nemůže nic změnit ani to, že si stěžovatel vyzvedl napadené usnesení krajského soudu teprve dne 7. 8. 2006 (č. 1. 35), jelikož tato skutečnost není z hlediska doručování právně významná. Ostatně, i pokud by tato skutečnost právní relevanci měla, byla kasační stížnost i tak podána opožděně, jelikož v tomto případě by předmětná lhůta dvou týdnů skončila dne 21. 8. 2006, kasační stížnost však byla podána teprve den následující, tzn. 22. 8. 2006.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.], přičemž s stěžovatele nevyzýval k odstranění chybějících dalších podmínek řízení (právní zastoupení), neboť by to bylo zjevně neúčelné.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu